

tytułu tej opłaty, i które w istotny sposób podwyższają wysokość tej opłaty w odniesieniu do określonej technologii, w odniesieniu do innej technologii pozostawiając tę opłatę niezmienną.

(¹) Dz.U. C 134 z 22.5.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 17 marca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo — Portugalia) — Strong Segurança SA przeciwko Município de Sintra, Securitas-Serviços e Tecnologia de Segurança

(Sprawa C-95/10) (¹)

(Zamówienia publiczne na usługi — Dyrektywa 2004/18/WE — Artykuł 47 ust. 2 — Bezpośrednia skuteczność — Zastosowanie do usług wymienionych w załączniku II B do dyrektywy)

(2011/C 139/17)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Supremo Tribunal Administrativo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Strong Segurança SA

Strony pozwane: Município de Sintra, Securitas-Serviços e Tecnologia de Segurança

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Supremo Tribunal Administrativo — Wykładnia art. 21, art. 23, art. 35 ust. 4 i art. 47 ust. 2 oraz załącznika II B do dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114) — Możliwości gospodarcze i finansowe oferentów — Prawo podmiotu gospodarczego do powoływania się na możliwości innych podmiotów — Bezpośrednia skuteczność dyrektywy, której transpozycja nastąpiła z opóźnieniem

Sentencja

Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi nie nakłada na państwa członkowskie obowiązku stosowania art. 47 ust. 2 także do zamówień dotyczących usług wymienionych w załączniku II B do tej dyrektywy. Dyrektywa ta jednocześnie nie zakazuje jednak państwom członkowskim lub ewentualnie instytucjom zamawiającym przewidzieć w ustawodawstwie wewnętrznym lub w dokumentacji zamówienia, że przepis ten będzie miał zastosowanie.

(¹) Dz.U. C 113 z 1.5.2010.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 17 marca 2011 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Symvoulio tis Epikrateias — Grecja) — Naftiliaki Etaireia Thasou AE (C-128/10), Amaltheia I Naftiki Etaireia (C-129/10) przeciwko Ypourgos Emporikis Naftilias

(Sprawy połączone C-128/10 i C-129/10) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Swoboda świadczenia usług — Kabotaż morski — Rozporządzenie (EWG) nr 3577/92 — Artykuły 1 i 4 — Uprzednie zezwolenie administracyjne dla usług kabotażu — Kontrola warunków bezpieczeństwa statków — Utrzymanie porządku w portach — Obowiązek świadczenia usług publicznych — Brak precyzyjnych i uprzednio znanych kryteriów)

(2011/C 139/18)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Symvoulio tis Epikrateias

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strony skarżące: Naftiliaki Etaireia Thasou AE (C-128/10), Amaltheia I Naftiki Etaireia (C-129/10)

Strona pozwana: Ypourgos Emporikis Naftilias

Przy udziale: Koinopraxia Epibatikon Ochimatagogon Ploion Kavalas — Thasou (C-128/10)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Symvoulio tis Epikrateias — Wykładnia art. 1, 2 i 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3577/92 z dnia 7 grudnia 1992 r. dotyczącego stosowania zasady swobody świadczenia usług w transporcie morskim w obrębie państw członkowskich (kabotaż morski) (Dz.U. L 364, s. 7) — Przepisy krajowe ustanawiające obowiązek uprzedniego zezwolenia administracyjnego dla usług kabotażu — System umożliwiający kontrolę wykonalności połączeń z zachowaniem bezpieczeństwa statków i porządku w portach — Brak precyzyjnych i uprzednio znanych kryteriów

Sentencja

Przepisy art. 1 w związku z art. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3577/92 z dnia 7 grudnia 1992 r. dotyczącego stosowania zasady swobody świadczenia usług w transporcie morskim w obrębie państw członkowskich (kabotaż morski) należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one przepisom krajowym, które ustanawiają system uprzednich zezwoleń dla usług kabotażu morskiego przewidując przyjęcie decyzji administracyjnych zobowiązujących do przestrzegania określonych przydziałów czasu ze względów związanych, z jednej strony, z bezpieczeństwem statków i porządkiem w portach, a z drugiej strony, z obowiązkiem świadczenia usług publicznych, pod warunkiem że system taki będzie oparty na obiektywnych, niedyskryminacyjnych i uprzednio znanych kryteriach, w szczególności w wypadku, gdy kilku armatorów zamierza wejść do tego samego portu w tej samej chwili. W odniesieniu do decyzji administracyjnych nakładających obowiązek świadczenia usług publicznych jest ponadto konieczne, aby mogło być